

ната. Щомъ е вътрешно свободенъ, и като жененъ и нежененъ, човѣкъ може да учи, да служи на своя идеалъ.

„Въ начало бѣ Слово“. Това значи: всѣка човѣшка проява трѣбва да бѣде разумна, да има вътрешно съдържание и свобода. Чувствата представятъ вътрешното съдържание на постѣпките. Безъ чувства постѣпките на човѣка сж разхвърляни, връзка нѣма между тѣхъ. Всичко, което човѣкъ прави, е добро, но все още нѣщо му липсва. Добре е да се жени човѣкъ, да има деца, но той трѣбва да разбира смисъла на женитбата. Добре е човѣкъ да е свършилъ известна наука, да има дипломъ, но дипломътъ трѣбва да отговаря на знанието му. Добре е човѣкъ да бѣде мѣдрецъ, но да има свѣтлината на мѣдрецъ. Човѣкъ трѣбва да бѣде свободенъ, да знае, на какво разстояние да поставя нѣщата, и оттамъ да ги разглежда. Поставите ли единъ предметъ близо до очитѣ си, ще видите само частъ отъ него. Каква представа ще имате за този предметъ? Поставете предмета на такова разстояние отъ себе си, да го виждате ясно, и тогава се произнасяйте за него. Има едно геометрическо и математическо разстояние, отдето човѣкъ вижда предметитѣ ясно. Ако днесъ хората не разбиратъ Божественитѣ идеи, ако не се разбиратъ и обичатъ помежду си, това показва, че не сж застанали на мѣстото, отдето нѣщата се освѣтяватъ и виждатъ добре. — Не ме обичатъ хората. — Не си застаналъ на